

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านที่นับว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากที่จะพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ การอ่านเป็นแนวทางสื่อความหมายได้กว้างขวางกว่าการพูด เป็นทักษะที่จะช่วยให้การพูดดีขึ้น การอ่านจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสาร การถ่ายทอดความคิด เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ ตลอดจนช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นาน นักเรียนมีโอกาสใช้ได้แม้เมื่อจบการศึกษาไปแล้ว เป็นทักษะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา นักเรียนที่อ่านมากย่อมจะรับรู้เรื่องราวมาก การอ่านทำให้เป็นคนที่มีฉลาด และมักประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2546 : 52) การสอนภาษาอังกฤษจึงควรเน้นให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนด้านทักษะการอ่าน เพื่อให้สามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ และเป็นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ปิยวรรณ ศิริรัตน์, 2543 : 2) ทักษะการอ่านมีความสำคัญและควรได้รับการส่งเสริมให้สามารถศึกษาหาความรู้ได้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2546 : 188) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่นักเรียนไทยยังประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ปัญหาที่พบคือ นักเรียนไม่เข้าใจ โครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ การเข้าใจความคิดเห็น และความผิดพลาดในการอ่านเข้าใจความ ซึ่งวิลเลียม (Williams, 1986 : 36) กล่าวว่า iva ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านทั้งปวง การอ่านโดยจับใจความอะไรไม่ได้จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้อ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นการอ่านที่สำคัญที่สุด ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการติดต่อ ทำสัญญา ค้าขาย หรือแม้แต่การอ่านฉลากสินค้าอุปโภคและบริโภค ล้วนต้องอาศัยความเข้าใจจากการอ่านทั้งสิ้น เพราะการอ่านไม่ใช่แค่เพียงอ่านตัวอักษรออกเท่านั้นแต่ต้องมีความเข้าใจด้วย

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน และเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับสูงต่อไป สอดคล้องกับ วรรณิ โสมประยูร (2544 : 20) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการศึกษาเล่าเรียนในทุกๆ ระดับ นักเรียนจำเป็นต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ และ จวีวรรณ ฟ้าทอง (2540 : 2) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า การอ่านมีคุณประโยชน์อย่างยิ่งที่ควรสนับสนุน และการอ่านที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนเพิ่มขึ้นคือการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะถ้านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง นักเรียนก็จะได้รับความรู้อย่างเต็มที่ เนื่องจากเป้าหมายหลักของการอ่าน คือ สอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นเป็นการอ่านในระดับอ่านเอาความหรือระดับอ่านเอาเรื่อง ซึ่งประกอบด้วย การจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความ การขยายความ และการสรุปความ ถ้านักเรียนไม่เข้าใจทักษะพื้นฐานเหล่านั้นแล้ว ย่อมทำให้การอ่านมีอุปสรรคและไม่ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ดังที่ ฉลวย ชวานาวิก(อ้างถึงใน หิรัญญา อุปถัมภ์, 2541 : 3) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านต่ำ เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถตีความ ขยายความ และแปลความ ทำให้ไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ และไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2546 : 188) ได้สำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ปัญหาที่สำคัญในการอ่านของนักเรียนก็คือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถบอกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถบอกใจความสำคัญได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และการศึกษาวิชาต่างๆ ด้วย

ในปัจจุบันพบว่าทักษะการอ่านของเด็กไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งอาจเนื่องมาจากวิธีการสอนของครูที่ยังคงยึดตัวครูเป็นสำคัญ ครูยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม เช่น การสอนอ่านตามคู่มือครู การสอนแบบบรรยาย การตอบคำถามระหว่างครูกับนักเรียนแล้วทำแบบฝึกหัด นักเรียนยังไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกภาษาเท่าที่ควร ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านด้วยตนเอง ครูส่วนมากยังคงใช้วิธีการสอนแบบผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยคหรือทีละตอน แล้วให้นักเรียนตอบคำถามหรือครูอ่านออกเสียงให้ฟัง แล้วอธิบายศัพท์และโครงสร้างที่ยากแล้วให้นักเรียนตอบคำถามหรืออ่านพร้อมกันทั้งชั้น แล้วช่วยกันแปลทีละประโยค สอดคล้องกับงานวิจัยของกองการวิจัยทางการศึกษา (อ้างถึงใน ปิยวรรณ ศิริรัตน์, 2543 : 2) พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษขาดการนำวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้้น้อยมาก ไม่เน้นการทำกิจกรรมกลุ่ม การทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ลักษณะการสอนจะเน้นความจำในเนื้อหามากกว่ามุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน จึงทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้ เพราะครูกลัวว่าจะสอนเนื้อหาตามใน

หนังสือเรียนไม่ทัน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนขาดทักษะการทำงานร่วมกัน ขาดการริเริ่มสร้างสรรค์และขาดการปฏิสัมพันธ์ นักเรียนขาดทักษะในการอ่าน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ และอีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นปัญหาสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไปทำให้นักครูดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียน

การที่จะให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน เห็นประโยชน์และคุณค่าของการอ่าน มีเจตคติที่ดี และรักการอ่าน ครูผู้สอนจึงควรศึกษาค้นคว้าหาอุปกรณ์การสอน หรือนำเทคนิควิธีการสอนต่างๆ มาใช้เพื่อช่วยในการสอนทักษะการอ่านให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้เรียน ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน นักเรียนเกิดความสนใจ และเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน การนำเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านให้กับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือกันในการเรียนร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกันจะทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสังเกตสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการอ่าน นักเรียนไม่สามารถบอกความหมายของศัพท์จากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ บอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ และไม่สามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้ มีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2550 เฉลี่ยร้อยละ 62.33 และในปีการศึกษา 2551 เฉลี่ยร้อยละ 68.25 ถึงแม้ว่าจะคะแนนเฉลี่ยจะสูงขึ้นแต่ก็ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ คือ 70 นอกจากนี้จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องที่มีจำนวนมากเกินไป ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้้น้อยมาก และขาดโอกาสในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนขาดทักษะในการทำงาน และรับผิดชอบร่วมกัน และจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษา (O-Net) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยปี 2551 เฉลี่ยร้อยละ 42.10 และในปีการศึกษา 2552 เฉลี่ยร้อยละ 33.43 (โรงเรียนพรหมานุสรณ์, 2553 : 14) ซึ่งจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยนลดลง ประกอบกับความคาดหวังของสถานศึกษาที่กำหนดให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอีก 3 เปอร์เซ็นต์ในทุกรายวิชา ในปีการศึกษา 2553 ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญ และมุ่งพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยนำเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ประกอบการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่งที่มีมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อ

ความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปการสรุปเรื่องราวที่อ่านร่วมกัน วิเคราะห์บทอ่านร่วมกันเพื่อช่วยกันตอบคำถามจากบทอ่านออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ธีรวิวัฒน์ ศรีศรีรัมย์ (2543 : 162) กล่าวว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนในลักษณะกลุ่มที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน และการเขียน โดยร่วมกันสรุปข้อความที่อ่าน ถามคำถาม ชี้แจงความเข้าใจ หรือความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น เพราะเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทั้งเก่งปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน แล้วให้ร่วมกันแก้ปัญหาทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด เป็นการฝึกกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เน้นการทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ

การเรียนแบบร่วมมือกันมีจุดเด่น คือจะเน้นให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในทางบวกให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กับการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วยกัน ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ช่วยเหลือกัน (ทีศนา แจมมณี, 2548 : 64) ต้องพยายามหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนแต่ละคนมีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2543 : 85-86) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาในปัจจุบันที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รู้จักเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รับรู้ความสามารถของตนเองและของผู้อื่น (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2540 : 3) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน และได้ร่วมกันแก้ปัญหา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนและส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังผลการวิจัยของ พเยาว์ ลิ่งวิ (2551 : 142-143) พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการสอนที่บูรณาการด้านการอ่าน การเขียน และการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยเริ่มการเรียนจากง่ายไปหายาก นักเรียนมีกิจกรรมที่ต้องทำงานร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ การหาความหมายคำศัพท์ ค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่อง การเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง สอดคล้องกับ เบ็ญจา ลากโสภา (2548 : 107) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลจากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้ เน้นการทำงานร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

และพัฒนาทักษะทางสังคมและปฏิบัติกิจกรรมส่งผลให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กชนันท์ ชุ่มอาวุธ (2549 : 73) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนดีขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว และแนวทางที่จะทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจประสบผลสำเร็จได้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงสนใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ปฏิบัติจริง นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนร่วมกัน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ที่นักเรียนจะได้พัฒนาทั้งสติปัญญา ด้านสังคม และพัฒนาด้านความสามารถทางการเรียนให้กับนักเรียนในห้องที่มีความสามารถหลากหลายคละกันให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งนอกจากนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว ยังเป็นการฝึกทักษะกระบวนการทำงานร่วมกัน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้อิสระแก่นักเรียนในการทำงาน ผู้ที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน ทำให้ผู้ที่เรียนอ่อนมีกำลังใจในการเรียนไม่เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย และนักเรียนที่เรียนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และนักเรียนจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และสนใจเรียนมากขึ้น ผลจากการศึกษานี้จึงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC และการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC สูงขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าการสอนอ่านแบบปกติ
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องที่มีนักเรียนคละความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง และอ่อน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน 98 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยการสุ่มห้องเรียน ซึ่งเป็นเด็กคละความสามารถ และสุ่มกำหนดห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยกลุ่มควบคุมมีจำนวนนักเรียน 49 คน และกลุ่มทดลองมีจำนวนนักเรียน 49 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา มี 2 ตัวแปร คือ
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ
    - 2.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC
    - 2.1.2 การสอนแบบปกติ
  - 2.2 ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร คือ
    - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
    - 2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC

3. ขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาใช้ศึกษาเป็นเนื้อหาจากบทอ่านจากหนังสือ วารสารและแบบเรียนที่มีวงคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) Context Clue 2) Sequencing 3) Main Idea 4) Supporting Detail 5) Making Inference

4. ขอบเขตของระยะเวลา

เวลาที่ใช้ในการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจัดอยู่ในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกัน สอนโดยผู้สอนคนเดียวกัน โดยใช้เวลาในการสอน 15 คาบเรียนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้ทดลองระหว่างวันที่ 21 ตุลาคม 2553 ถึงวันที่ 2 ธันวาคม 2553

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คะแนนผลการสอบหลังเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวัดทักษะด้านการบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบท การเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน การสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้ และการตีความจากเรื่องที่อ่าน

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 22102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

การสอนอ่าน หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากบทอ่าน โดยเน้นทักษะด้านการบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบทจากเรื่องที่อ่าน การเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน และการตีความจากเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งทุกคนต้องช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในความสำเร็จของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นกำลังใจให้กันและกัน คนที่เรียนเก่งช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้นแต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย ความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading And Composition) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยบูรณาการการอ่านและการเขียนในเวลาเดียวกัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่นักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรม ตั้งแต่ 2 คน ถึง 4 คนและมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ 4 ขั้น คือ **ขั้นเตรียม** หมายถึง ขั้นที่ผู้วิจัยใช้แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถกำหนดสัดส่วน เก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1 : 2 : 1 และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ **ขั้นสอน** หมายถึง ครูนำเสนอบทเรียนใหม่และดำเนินการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ **ขั้นกิจกรรมกลุ่ม** หมายถึง ขั้นที่นักเรียนต้องทำกิจกรรมร่วมกันเป็นคู่ กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยขั้น C (Cooperative การร่วมมือกันเรียนรู้) คือการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยจับคู่กันอ่าน ผลัดกันอ่าน แก้ไขการอ่านของเพื่อน เข้ากลุ่มช่วยกันสรุป ขั้น IR (Integrated Reading การบูรณาการการอ่าน) เป็นการบูรณาการการสอนอ่าน นักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่าน ร่วมกันคิด พิจารณา จับใจความสำคัญบอกรายละเอียดจากเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ บอกความหมายของคำศัพท์จากบริบท การแปลความ ตีความ **ขั้น C (Composition การผสมผสานการอ่านและการเขียน)** คือการเขียนสรุป และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน และ **ขั้นประเมินผล และมอบรางวัล** หมายถึง การให้นักเรียนสรุปบทเรียนและทำแบบทดสอบตามลำพัง บันทึกคะแนน และมอบรางวัลให้กับกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC ในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC หมายถึง เครื่องมือสำหรับครูผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์นำทาง สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นการสอน 4 ขั้น คือ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นกิจกรรมกลุ่ม และขั้นประเมินผลและมอบรางวัล สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ และบันทึกหลังสอน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง เครื่องมือสำหรับครูผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ประกอบรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์นำทาง สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนในการสอนอ่าน คือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นสรุป สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ และบันทึกหลังสอน

การบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบท หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ การบอกความหมายของข้อความหรือคำศัพท์หลาย ๆ คำที่อยู่แวดล้อมคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย แล้วทำให้สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้นั้นได้

การเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน หมายถึง ความสามารถในการเรียงลำดับ เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

การสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน หมายถึง การสรุปความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และตอบคำถามได้ถูกต้อง

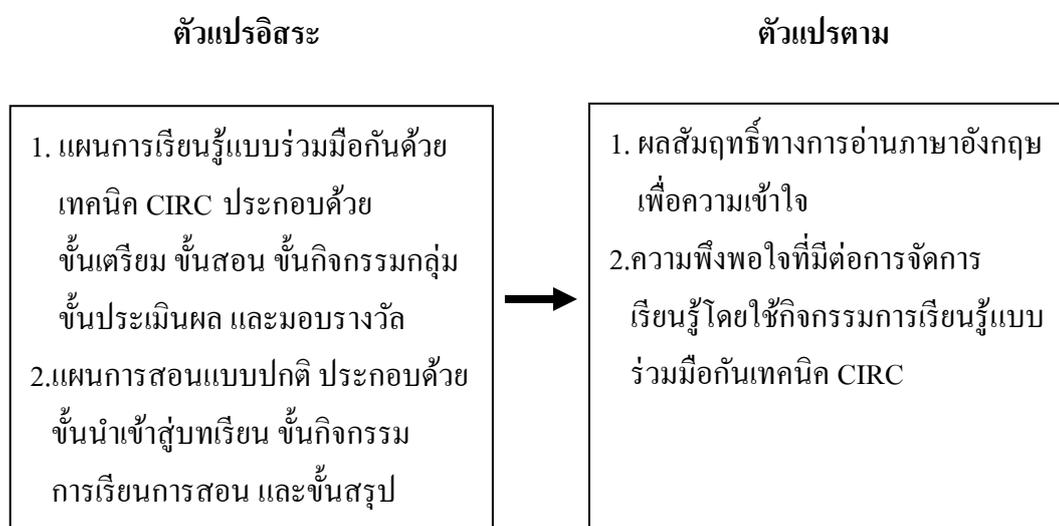
การบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านเรื่องอย่างละเอียด แล้วสามารถตอบคำถาม และบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

การตีความจากเรื่องที่อ่าน หมายถึง ความสามารถในการสรุปความจากข้อความหรือ เรื่องที่อ่านเอง ซึ่งนอกจากนักเรียนจะต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ นักเรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจ เนื้อเรื่องที่อ่านจากการตีความจากเรื่องที่อ่านที่ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดของจอห์นสัน และจอห์นสัน (1987 อ้างถึงใน วัชรวิภา เถาเรียนดี, 2548 : 172), อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ), ขจรศักดิ์ สุนลี (2545 : 33-34), พูลศรี กิจเฉลา (2544 : 76-77), ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ (2545 : 17-18) อ้างถึงใน พงนา เขียวสะอาด, 2547 : 80-81) และเปรมจิตต์ ขจรภัยธาร์เช่น (2536 : 8-9 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ บุญสม, 2547 : 77) ซึ่งกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1.1 ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีสอนของครูเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. เป็นแนวทางต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆที่จะนำไปพัฒนาความสามารถด้านการอ่านในระดับชั้นอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางต่อผู้บริหารและครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาเทคนิคการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับครูในโรงเรียน
4. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการมีทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ